

Celou tuhle předchozí a krásnou sobotěnkou sobotu na chalupě si ten krám blbej ani nepípnul! Cha!

Protože Tali byla výborná. VYstoupila z auta a jak dřív její první bylo vlítnout na pole a tradáá zmizet, tak teď se NEMOHLA DOČKAT!!! (což nechápu teda ☹) až bude na zahradě. Jako vždycky ji s Rumíčkem proběhli a zkontrolovali. Konečně normální chování. A zatímco ještě nedávno běžela Tali vždycky hned k brance na louku a tam se dožadovala toho, že tam okamžitě musí jít, nebo zemře, tak teď spokojeně chodila s náma zahradou sem a tam při přípravných činnostech k následnému zahradničení.

Aby nebyli škodní, když my budeme převážně řídit na zahradě, koupila jsem jim každému jednu prasečí nožičku. Oba moc dobře věděli, že haxny bydlej v batohu a čekají tam na ně a tak se tak jako veeelmi nenápadně občas kolem toho batůžku vyskytovali. Rumíček disciplinovaně s odstupem, Tali občas drze zajela sosákem dovnitř ☹ . Mám pocit, že to dělala čistě pro zábavu a pro tu srandu, že uslyší to moje “Já Tě vidim, Taliprde! Běš mít průsera, spratku jeden drzej!”. Tlemila se přitom a mohutně máchala tím svým obřím ocasem, až jí zadel lítala ze strany na stranu. “Nooo, průšser, noo, JOOO ! Bezva.!” promluvila její osamocená tupobuňka ☹ .

Vzala jsem haxny a šlo se na louku, aby se tam s nima nejdřívejc tak jako jen tak procházelo a pak, když se hezky oba usadili, byly jim předány coby ceny pro vítěze. Tali se hned slastně rozložila tam kde byla a Rumouš s haxnou prchnul v dál. A pak nastal typickej vižlí předhlohací taneček. Fláknul s haxnou o zem a začal kolem ní metat kozelce a jásat. Pak se vyzývavě postavil a čučel. Vzkaz zněl jasně. “POOOĎ MĚ HONÍÍÍÍÍÍIT!” Mno. A tak jsem místo řádění s kopáčkem v záhonu řádila s Rumoušem po louce. Lítala jsem tam s ním kolečka, vykřikovala výhrůžky typu:” Seberůůů ti toooo!” a “Uuuutikéééj!” nebo případně ufuněně vyhrožovala “Poooočkej, až tě chytim, ty huvidíš!” A modlila jsem se, aby ho to co nejdřív přestalo bavit, abych mohla jít pracovat ☹ . A taky, aby teda zrovna nikdo nešel kolem po cestě ☹ .

Když s sebou konečně taky fláknul na pažit (nebo teda spíš na tu parodii na pažit, která po loňském roce na louce zůstala) , měla jsem konečně padla a mohla se pustit do práce. Záhonků je na zahradě fůra a tak bylo z čeho vybírat. Pustila jsem se do toho a začla probouzet Ostrov pokladů pod vrbou. Říkám tomuhle záhonku tak proto, že tam vždycky

zakopu nějaký ty cibuloviny a pak se s jarem divím, co mi vyleze ven za poklady ☐ . Poctivě jsem ho vyčistila od listí a větviček, pěkně okopala a přisypala tam čerstvou zeminu. Kráása. Sněženky už sice odkvétají, ale modřence už je brzo nahradí, stejně jako hyacinty. Tulipány a narcisky si zatím vystačí s listy.

Ohařiska spořádali haxny a Tali se pak sama hezky dostavila na zahradu. A motala se kolem nás vlastně úplně celý den. Pokud se pinožila na louce nějakou delší dobu, stačilo až na tři výjimky, kdy se člověk musel zjevit opodál ní a zahromovat, vždycky jen tak zavolat či ještě lépe jen se dotázat, kde jsou ty moje Pipiny ☐ a už běžela.

Otrávenej Brtník způsobil, že jsme doma měli až nadměrný zásoby pečiva. A já se rozhodla toho využít při cvičení. Popadla jsem dva rohlíky a šla na louku. Dostavil se psotník. Ne můj, né můj. Talířový. Když vidí pečivo je jak narkoman při abstráku. Vyvádí úplně stejně ☐ Tentokrát jí to vzalo hodně, vypadalo to, že jsme ji sto let nedali najíst, ječela a jódlovala tak, že ve vesnici si museli myslet, že ji tam natahujeme na skřípec. Dookonce ji to přepadlo natolik, že mi kus toho rohlíku ukradla z ruky! “Taaak to ne, frajerko a mazej za branku!” Vykoledovala si už za tohle dištanc.

A my si s Rumíčkem stříhli pár blbostí. Chodila za brankou nešťastně jak trestanec, zlodějka jedna. Pak jsem otevřela a vyšel beránek takovej zjihlej – asi že už budou brzo ty Velikonoce, ne? ☐ . No ale nevydrželo jí to dlouho, za chvíli zas musela jódlovat. Na tohle nedbám, takže nevyjódlovala nic. A tak vymyslela jinčí taktiku. Uuuutikala jako, že utiká do pryč, tam to otočila a uuuutikala zpátky ☐ ☐ . No , pak že nevíš, co se po tobě chce, co? Flekatice jedna. Tady se moc dobře ukazuje, že madam zpravidla ví, ale nedbá. Nicméně ano, příchod byl oceněn a hubu ji zacpal kus rohlíku. A pak jsme se mohli tedy věnovat nějaký tý psí práci.

A po práci taky legraci, takže došlo na házení talířů a přetahovačky o něj . Potřebovala bych jedny ruce navíc, když se mám přetahovat zároveň jak s Rumíčkem, tak s Tali. Páč udržet v každý ruce jeden talíř, když vás každéj čoklid táhne jinam a rve vás, jak kejtu ze stržený srny..... to nevydržíte dlouho ☐ .

Bylo to bájo odpoledne. Branka mohla bejt hodně času otevřená, protože Tali se pak opravdu šmrdolila koukolem. A. Občas i jen tak stála u branky a čučela. Hmmmm. Pak způsobil Brtník u kapličky povstání sedláků. V nějakým pro ně nestřeženým okamžiku tam odešel

zasít trávu, aby to tam bylo hezčejší. A jeden z nich tam posléze zaregistroval nějaký velepodezdřelej pohyb. Ozval se hrozivej duořev a oba tam vypálili. Tam už ovšem stál nebezpečnej bubák. Brtník si na hlavu nasadil kýbl ☹️ :D. Rumíček to odhalil hned. Navíc taky už xkrát Brtníka s kýblem na makovici zažil. Ale Taliprtka to měla jinak. Sice už jí takhle Brtník taky párkrát s kýblem pozlobil, jenže..... to máte marný, že jo, když ona si skutečně nic nepamatuje ☹️ ☹️ . Takže tam vlítla jak pavlačová drbna, řvala, že tady někdo zemře a.....rázem z ní byl opět ten velikonoční zjihlel beránek co si drží uctivej odstup a s tou vraždou si to tak nějak rozmyslela ☹️ a že vyhrožovala jen tak pro formu a držela se Rumíčkovy šosy ☹️ . Aby kdyby nááááhodou, že jo....tak asik aby jí zachránil ☹️ .

Smála jsem se jim tam na tu dálku velice ☹️ . Pak jsem pískla a oba hoooooooooonem utíkali hned za mnou. Páč víte jak, tam bylo bezpečno ☹️ . Měla jsem pro ten den upečenou buchtu a tak jsme si pak chvilku na louce hráli na cvičence s buchtodměnami. Protožeee, protožeee buchtu mají oba velerádi. Stejně jako buřtíka, kterýho jsem měla s sebou taky a na kterýho došlo mnohem později. Učila jsem opět Tali, že když se na mě budou pořádně koukat, vypadne ze mě ten buřtik jak z kafe z automatu.. Doslova. Páč jsem si toho buřta zase nasyslila do pusy a odměňovala je tak, že jsem ho vždycky vyplivla, aby si ho mohli chytit.

Když jsem šla zase pracovat na záhoncích, ležela Tali hodně často vedle mě. To se u ní opravdu nevidí moc často. Takový tichý spolubytí. Moc hezký spolubytí. Klidný a milý . Zas jako kdyby z ní na okamžik vykoukla Bubi, která takhle se mnou taky zahradničila. Pak se ke mně přišla vyloženě mudlat a skončilo to tím, že jsme se spolu hravě kočkovaly- obě jsme stály hlavou na zemi a válely se po sobě. A považte ona mě u toho nezabila!!! Byla něžná a bylo o moc hezký. A já si toho teda dost považuju.

Zato, když jsme se pak pustili do bitky na louce, tak to mě moc nešetřila. I když proti tomu jak rve Brtníka, je to vždycky slabej odvárek. Řvala jak proookopnutá a nakonec jsem ji honila loukou a hrály jsme na babu. A pak jsme honily obě Rumouška. Kterej ovšem neměl moc čas, páč takhle zjara má vždycky plný tlapky práce. Honí ty stíny totiž ☹️ . A protože bylo slunečno, měl dostatek příležitostí ☹️ .

Jak říkám, byl to bájo den.

Ani nepípnul!

Jo a..... celou tu dobu obojek ani jednou nepípnul. Cha! A navíc, i kdyby byl měl pípat, tak.....byl stejně vypnutej ☐